

అ

శ శి క శ్ .

(గంధకర)

పడికండ్ల, గురురాజాచార్యులు

యాదవగిరి (అదవాని)

ఇద్దరు

తంజావూరు శేషగిరిరావు గారిచే ప్రకటించబడి
రావుజీస్ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రించఁ

బడియె

1922.

పెండ్లివ్రతకలకు

రావుజీన్ ముద్రాక్షరకాలకు బెల్లము.

అదవాని

శ్రీ

శా. శ్రీలంగూడి య మోధ్యలోదనకహ
 సీమంతినీయుక్తుడై
 వాతాయంబుగ భర్మ పీఠమునఁదా
 భాస్వి చుగ వాయుజం
 బోలం జూచుచు నీవరాల్పు మనుచుం
 బు దండఁగకంఠంబునం
 గ్రాలన్వేషిన జానకీమణ ! శ్రీ
 రామా ! ననుంబ్రోవరా!

2 2. భర్తతో, పతిమం దలచు
 భార్యల నారదముఖ్యుల సుధి!

వర్తము మ్రొక్కులన్నిడగ
 వాసుకిశయ్యం బయిండి. నుండు శ్రీ

భర్త చున్న హస్తోన్మీసలు
 పండివరారుచు నుంచునట్టి శ్రీ

భర్తసఖా । మురాంతక । కృ
 వ మఱినెప్పుడునన్ను బ్రోవరా

3 చం. కరుణా ~~ప్రభుత్వ~~ తన
కల్పకనాదురితంబుబా!

దిమ గ నేలధీకరియ
దివ్యతరంబునునై నవిద్యమూ

సిగులనుగల్గజేసికను
సేమముతో ననుఁ బెంచికా ప్రమా

నరసిజనాభ! యో పరమ
సాత్వికశీలన । భక్తచాలన ।

4 వా. హరిజింతింపగలేక నిత్యమును
నల్పాయత్త చిత్తుండనై

ఛరణంద్రొబ్బితినిన్ని నాభ్యురణయం
ధర్మములే కుండగక

కరులంబోలిన కామమోహమదములే
కామ్యాధమంచెందియో

కరుణావారిధి ! నిన్నువీడితిని
కారుణ్యముం జూపవే!

5 సీ. శ్లా. నులభువిలోన హీనులంచనుచుహీ

మలలోనగ్రహీనుండనైతి

సాధువులనుచాలవత్కరించెనునీతి

చొప్పెఱుంగకనేను తప్పవడితి.

యెగుజేయనియట్టిబుమిగణంబులజూచి

వామమార్గులటంచు వదరుచుంటి

వేదాంతవాదుల వెట్టివారనివల్కి

అసనలోనభముడ నైతినేను

గీ. తల్లిదండ్రుల మాటలంగల్లజేసి

భూర్తిజనములఁగూడి నేదూరువడితి

కరుణఁజూచుమునన్న నోఖలవిదారి

భక్తిమందారకావ వేళవనిదూర ।

6 చం. దినములు బోవుచున్నయవి
దీనతనెట్లుభరింతునక్కటా !

ఘనమగు చాపముందిరిని
గాసియుజెందితి తృప్తచేతనే

ననయముసత్యవాదులను
యారడిప్పిరినీమి చేతునో

యినకులశేఖరా దయశు
నియ్యవదేమిర మూడునంపదశ

7 కం. హరిహరి యనిబొగడితినిను
 కరుణన్నివింకనన్ను కాపుముశౌరీ
 శరణనివేడితినిన్నుకా

శరణగతకల్ప భూజశరనిధిమథనా
 8. ఉ. పాండవపక్షపాతి వయి
 పాండవమధ్య హితుండై మహా
 భాండవకాననంబు నటఁ
 గాల్చగజేసినభంబునకాసురలో
 తాండవమాచరింపకనుఁ
 దాలిమితోడరథంబుఁదోలుట్రం
 హ్మండమయాత్మ!నన్నుగరు
 ణాంబుధిముంచవె భక్తపోషకా

9. నీ. నీనామమంత్రమే నిఖిలరంగంబుల

నాన్నత్యమడగించు నావధంబు

నీనామమంత్రమేనేర్చుతొనంసార

సాగరంబును చాటజలనావ

నీనామమంత్రమేనిఖిలదుఃఖలతాలి

ఖండింపజేసెను ఖిన్దధార

నీనామమంత్రమేనిత్యవాపంబుల

దూలించు భీకరగూనుకేతు

గీ. వట్టి నీనామమంత్రంబు ననుదినంబు

పఠనజేతునుమదిలోకవరమపురుష !

నాదురెప్పులునున్నించి నన్నుబ్రోచి

కరుణజాపవేయింక నోకరిసహరణి

10 యెన్నడు జాతుకాశినిక
నెన్నడుజాతు నొద్వారకావిభుక

యెన్నడుజాతు నోమధుర
కెన్నడుజాతు నొరామలింగముక

యెన్నడుగాంచగల్గుగయ
నెన్నడుగాంచుచేతకాసులే

దన్ననో ! నిన్నెనమ్మిరిని
యంబుజలోచనభక్తపాలనా॥

11 కం॥ చేతగా వెన్నును నిడికొని

నేతికి వేకారసక్లు-నిత్యము చేసె
నా తో నుండగ కాశికి

యా తురగ తిఁబోవ కేలయరయగ శౌచి ॥

12 చం॥ హరి॥ హరి॥ రామ॥ రామ॥ యది

యధిని నై ననుభ క్తి నై ననిం

బరుసముతోడ నై న-రిపు

భావము బెట్టమునై ననిన్ను నే

సరసము జేర నై నమది

నంద్ర మమొప్పగ నీదునా మముం

నిరతమునం న్మరించెదను

నేమముతో ననుకావ నేహరి!

13 ఉ॥ ముప్పునఁగా లకింకరులు
మూఁగుచునన్నతిబాధబెట్టిగా

గప్పినవారోగముల
కష్టముఁబొందుచుదైన్యమొందుచు

న్నచ్చకు నీవయి ననునను
య్యిబోవు నొబోనదోహరి

ఇప్పుడె చేతునీన్మరణ
నిచ్చియుతానవెమోక్షనంపదల

14 సీ॥ నీ పాదకమలంబు నేర్చుచుఁగాంచిన
 ఘనకంపదలువేడ్క గాంచినట్లు
 నీ పాదతీర్థంబు నేగ్రోలన్బ్రవ
 న

కతుకంబునన్ సుధగ్రోలినట్లు
 నీచూపునామీదనెప్పుడు బరిగెనా
 భూపతిత్వము నేనుబొందినట్లు
 నీరూపురేఖలనిత్యంబుదిలచిన
 మోక్షాధికారియై మౌనసినట్లు
 నీ నీయచెలిమినిఁజేసిన, నీతివిదుల
 పాదభూభిధరించిన, పాపమాఱు
 గాలుడంచును నిలమహా పాపుడంచు
 కరుణజూపుమి మాయన్నకలుషహరణ॥

15 ఉ॥ తల్లియ దళివీయ కా జనిరి
తాతలులేరిక నాకునివ్వకుం

దెల్లమున మెయ్యబండునులు
దీవనలిచ్చియు నింకల్లో చుటలే

కల్లులుగా ప్రసాదమృహర
కాదుకళంజక! శ్రీహరి! జగ

దల్లిలభ! తాటుదంతుశని
తావకజేయమునాదుకన్యశుల

16 8 భారద్వాజనగోత్రుఁడ
 ధారుణి, శ్రీశేషయూర్యతపయుఁడ, ద్విజుఁడగా

పేరునగురురాజాభిక్షుఁడ
 శ్రీరమణ! నన్ను ప్రోవుకృపతోప్పడగా

ఓంతర్సత్

నంపూర్ణము

10588

